

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/360/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312210127
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5312210127.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 5C/226/2012-51 zo dňa 22. augusta 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal uložiť odporcovi povinnosť zaplatať majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej navrhovateľovi tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu - Okresného súdu Čadca. Nesprávnosť postupu mala spočívať v okolnosti, že exekučný súd nerozhodol v zákonnej lehote o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia v exekučnej veci navrhovateľa ako oprávneného. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal existenciu prvej zákonnej podmienky zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím a to, že nepreukázal existenciu takéhoto postupu ani rozhodnutia. Okrem nedostatku existencie tejto podmienky, navrhovateľ nepreukázal vznik a existenciu škody, ktorá mu mala byť tvrdeným porušením spôsobená, v akom rozsahu sa nedomohol exekvovanej sumy, ani to, že sa jej nemohol domôcť pri aplikácii iných právnych prostriedkov, iného exekučného titulu v rámci súdneho konania. Ním vyúčtované režijné náklady nepovažoval za faktickú škodu, pretože boli vynakladané na jeho podnikateľskú činnosť a v príčinnej súvislosti s ňou. Rovnako nemal preukázanú ani existenciu práva na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle ust. § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z.. Navrhovateľ vychádzal len z predpokladov a na ich preukázanie neuviedol žiadne konkrétne tvrdenia, ani nepredložil dôkazy, z ktorých by existencia nemajetkovej ujmy bola zrejmalá. Ak navrhovateľovi nejaká škoda vznikla, túto si spôsobil výlučne svojim zavinením. Uzatváral spotrebiteľské zmluvy s ekonomicky zle situovanými spotrebiteľmi, návratnosť úveru si nepreveroval. Na záver okresný súd konštatoval, že neexistuje ani príčinná súvislosť medzi navrhovateľom tvrdeným porušením právnych povinností a uplatnenou škodou. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že procesne úspešnému odporcovi náhradu trov nepriznal, nakoľko tento si ich nevyčísľil a z obsahu spisu ani ich vznik nezistil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Namietal, že zo strany okresného súdu mu nebolo v súlade s ust. § 114 ods. 2 druhá veta O.s.p. doručené vyjadrenie odporcu k žalobnému návrhu, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Ďalej poukazoval na to, že okresný súd vec prejednal v jeho neprítomnosti, ako aj neprítomnosti jeho právneho zástupcu podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p., pretože sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil, čo však nezodpovedá skutočnosti. Elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu podal návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou - ústavnou sťažnosťou. Tým riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spájané s týmito dôvodmi. Okresný súd tak nemohol vec prejednať v jeho neprítomnosti. Už v podanom žalobnom návrhu uviedol skutočnosti, ktorými upovedomil súd o tom, že je potrebné sudcu z rozhodnutia a prejednaní veci vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v týchto skutočnostiach nevzhladol dôvod na jeho vylúčenie nič nemení na tom, že v jeho očiach a objektívne aj v očiach verejnosti tohto sudcu nemožno považovať za nestranného. Tento jeho záver korešponduje aj s právnym názorom vysloveným Krajským súdom v Trnave, Nitre a Prešove, je tiež v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva.

Ďalej namietal aplikáciu ust. § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. v znení Zákona č. 412/2012 Z. z., označil ju za neprípustnú. Výklad, podľa ktorého mu nevznikol nárok na náhradu škody, ak nebola podaná sťažnosť na prieťahy v konaní pred účinnosťou tohto ustanovenia považoval za ústavne nekonformný. Rovnako za nesprávny považoval záver okresného súdu, že exekučný poriadok nestanovuje lehotu 15-tich dní na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia.

V neposlednom rade zdôraznil, že konajúci súd vo veci rozhodol bez toho, aby vykonal dokazovanie zákonným spôsobom a v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. Práve na preukázanie okolností existencie škody navrhol vykonať dôkaz oboznámením sa s exekučným spisom, na vyčíslenie nákladov nechal spracovať znalecký posudok znaleckou organizáciou, ktorý je aktuálne v štádiu rozpracovania a súdu bude predložený po spracovaní. Pokiaľ však súd rozhodoval bez oboznámenia sa s týmito listinnými dôkazmi, jeho rozhodnutie je nesprávne.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.), napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku navrhovateľa, že termín pojednávania nariadený okresným súdom mal byť zrušený, vzhľadom na ním podané ospravedlnenie a žiadosť o zrušenie pojednávania. Predvolanie na termín pojednávania určený na deň 22.08.2013 bol navrhovateľovi, ako aj jeho právnenému zástupcovi riadne doručený. Právnenému zástupcovi navrhovateľa bolo zároveň doručené uznesenie Krajského súdu v Žiline ako súdu nadriadeného o nevyhlásení zákonnej sudkyne Mgr. Andrei Kubjatkovej z pojednávania a rozhodovania v súdnej veci. Napriek tomu, navrhovateľ opätovne požiadal o odročenie nariadeného pojednávania z úplne identického dôvodu - zaujatosť zákonného sudcu, hoci mu rozhodnutie nadriadeného súdu k tejto námietke už bolo známe. Okresný súd preto správne vyhodnotil uplatnený dôvod na odročenie ako nie dôležitý a vec prejednal a rozhodol.

Ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu zväžiť dôvodnosť návrhu na odročenie pojednávania a nadväzne konať v neprítomnosti účastníkov konania. Odlišné chápanie predmetného ustanovenia by viedlo k jeho obsolentnosti a zároveň k nežiaducim prieťahom v konaní. Inými slovami, v prípade pojednávania bez prítomnosti účastníka za podmienok predpokladaných zákonom nemôže dôjsť k odňatiu práva konať pred súdom a nie je porušená zásada kontradiktórnosti sporového konania. V tejto súvislosti bola o nevyhlásení zákonnej sudkyne rešpektovaná aktuálna rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR, ako aj výsledky aktuálnej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR vo vzťahu k neúspešným ústavným sťažnostiam navrhovateľa v obdobných prípadoch.

Rovnako nie je namieste námietka odvolateľa, že nedoručením vyjadrenia odporcu k žalobnému návrhu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Obsah predmetného vyjadrenia bol súdom riadne oboznámený na nariadenom pojednávaní. V prípade účasti navrhovateľa, resp. jeho právneho zástupcu na tomto pojednávaní by sa zúčastnil vykonávania dokazovania, ako aj oboznámenia sa s obsahom tohto vyjadrenia a mohol navrhovať jeho doplnenie, resp. sa k nemu vyjadriť a bol by poučený aj o predbežnom právnom posúdení veci (§ 118 ods. 2 O.s.p.). Navyše podstatný obsah predmetného vyjadrenia uviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. K týmto tvrdeniam sa odvolateľ bližšie nevyjadroval.

Navrhovateľ ďalej namietal nesprávnu aplikáciu ust. § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. v znení jeho novely a to Zákona č. 412/2012 Z. z.. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje zodpovednosť navrhovateľa ako odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania a na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.). Z tohto pohľadu táto odvolacia námietka nekorešponduje s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Odvolací súd preto nemá právny dôvod zaoberať sa predmetnou odvolacou námietkou, nakoľko nemá podklad v napadnutom rozhodnutí. Okresný súd ust. § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. v napadnutom rozhodnutí citoval. Svoje rozhodnutie však nezaložil na skutočnosti, že navrhovateľ nemôže dôvodne namietiť prietahy v konaní v zmysle tohto zákonného ustanovenia, pretože nebola podaná žiadosť na prietahy v konaní.

Pokiaľ okresný súd nevykonával dokazovanie na preukázanie výšky tvrdenej škody navrhovateľom, jeho postup bol správny. Okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom exekučného spisu, v prípade že by sa navrhovateľ pojednávania zúčastnil, mal možnosť sa k týmto vykonaným dôkazom vyjadriť. Správnosť a hodnotenie týchto dôkazov však nespochybňoval a to ani v podanom odvolaní. Možno sa stotožniť s názorom okresného súdu, že znalecký posudok, ktorý mal byť ako listinný dôkaz predložený navrhovateľom vzhľadom na absenciu konkrétnych skutkových tvrdení týkajúcich sa výšky škody, ktorá by ním mala byť preukázaná, nebol pre posúdenie dôvodnosti nároku právne významný.

Na základe týchto skutočností krajský súd považoval rozsudok okresného súdu za vecne správny a tento potvrdil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore i návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, preto podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Naproti tomu si odporca náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a fakticky mu žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.